

forit. Jeg anmodede den højtærede Minister om at give Rigsdagen saa fyldige Oplysninger om, hvorledes Pengene til dette Foretagende var anvendte, som muligt. Den højtærede Landbrugsminister har ikke helt forstaaet mig, og han maa ikke have læst mine Udtalelser, ellers kunde han ikke have taget saa meget fejl af dem, som han har gjort. Jeg spurgte ham, om det ikke var muligt at give Oplysning om, paa hvilken Maade Honorarer og Gratialer var tildelte Medlemmer af det Selskab, der har virket derovre. Dette havde den højtærede Minister forstaaet saaledes, at jeg skulde have spurgt om, hvilke Personer der havde været medvirkende ved Selskabets Tilsyn med Arbejdet og havde faaet Honorarer. Derom har jeg slet ikke udtalt mig; jeg har slet ikke tænkt mig Muligheden af, at der her var udbetalt noget, som var værd at tale om. Det, jeg har begæret Oplysning om, er det Forhold, som selve Selskabet, Staten har kontraheret med, staar i til Pengenes Anvendelse. Der er nemlig det ejendommelige ved hele denne Sag, at det Selskab, som havde Brydningsretten, overdrog denne til Staten paa visse Vilkaar, og derefter blev det igen overdraget til Selskabet at føre Tilsyn med Brydningen og lede Opførelsen af det store Fabriksanlæg. Jeg vil gerne have Rede paa, hvorledes hele dette Forhold er. Jeg har en særlig Anledning til at spørge i denne Henseende. Det fremgaar af den højtærede Landbrugsministers Oplysninger, at der er anvendt $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. af de 2 Mill. Kr., som der var givet Kassekredit paa i Nationalbanken, og at de $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. maa anses for at være tabt. Det er altsaa et i allerhøjeste Grad mislykket Foretagende. Jeg retter ikke nogen Bebrejdelse mod nogen denne Sag vedrørende; jeg ønskede kun Oplysning, og den højtærede Minister sluttede sig jo i det væsentlige til den Opfattelse, jeg gjorde gældende. Jeg skal endnu kun om Sagen sige, at det dog maaske havde været forsvarligt at gøre et sidste Forsøg paa at faa Fosforitten frem, efter at man nu havde anvendt $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Den Mulighed er jo ikke aldeles udelukket, at man ved Anlæg af en ny Skakt kunde være kommet ned til Fosforitten og saaledes have faaet Arbejdet ført videre, men Landbrugsministeren har ment, at Forsøget skulde standse, at der ikke skulde kostes flere Penge, og derved maa det formentlig blive. Men jeg vil altsaa gentage min Opfordring til den højtærede Minister om ved Lejlighed at

give fuld Oplysning om, hvorledes Pengene er anvendte.

Jeg skal gøre endnu et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister, der omtalte en Sag angaaende Hvedemelsrationeringen, som har været fremdraget her af det ærede Medlem Hr. Mortensen. Forholdet er dette, at der har været noget amerikansk Hvedemel paa Lager her i Landet, og at dette Hvedemel indtil et vist Tidspunkt ikke var i Handelen, men Rationeringen omfattede udelukkende det danske Mel. Der blev saa den 14. September ved Bekendtgørelse, der fandt Sted i Statstidende, truffet den Bestemmelse, at noget af det amerikanske Mel kunde sælges udenfor Rationeringen. Dette gav selvfølgelig Anledning til megen Misfornøjelse. Det kom ikke til almindelig Kundskab, at det amerikanske Hvedemel kunde købes; det hamstredes af tilfældige Mennesker, og andre, der ikke kunde komme i Besiddelse af noget af det, følte sig brøstholdne derved. Sagen blev fremdraget paa Vælgermøder forud for Valget 21. September og var ogsaa Genstand for en Drøftelse paa et Vælgermøde i Middelfart-Kreds, hvori jeg deltog sammen med den højtærede Landbrugsminister. Det fremgik af det Ordskitte, der der fandt Sted, at den højtærede Landbrugsminister i Virkeligheden ikke havde fornødent Kendskab til den udstedte Bekendtgørelse, og jeg tror ogsaa, Forholdet ligger saaledes, at han ikke havde det. Jeg udtalte mig paa dette Møde ikke væsentlig om Sagen, da jeg ikke kendte til den. Jeg havde ikke set Bekendtgørelsen og maatte paa Forhaand stille mig noget tvivlende overfor den Mulighed, at den højtærede Landbrugsminister vilde lade Mel udenfor Rationeringen tilflyde Befolkningen paa maa og faa. Bekendtgørelsen var affattet saaledes, at man først ved en meget grundig Gennemlæsning af den kom under Vejr med, at man fik dette Hvedemel ekstra, men Møllerne forstod selvfølgelig Finesserne, og de telefonerede ud til deres Bekendte, at Hvedemel kunde faas, og det blev hamstret i stor Udstrækning. Den højtærede Landbrugsminister har forleden Dag bebrejdet mig, at jeg i det Blad, jeg redigerer, „Fyens Socialdemokrat“, har omtalt Sagen paa en saadan Maade, at der deri laa en Bebrejdelse mod Landbrugsministeren. Den højtærede Minister bebrejdede mig, at jeg har gjort dette, fordi, siger han, jeg har været Medlem af Afviklingsudvalget, hvori Sagen er